WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

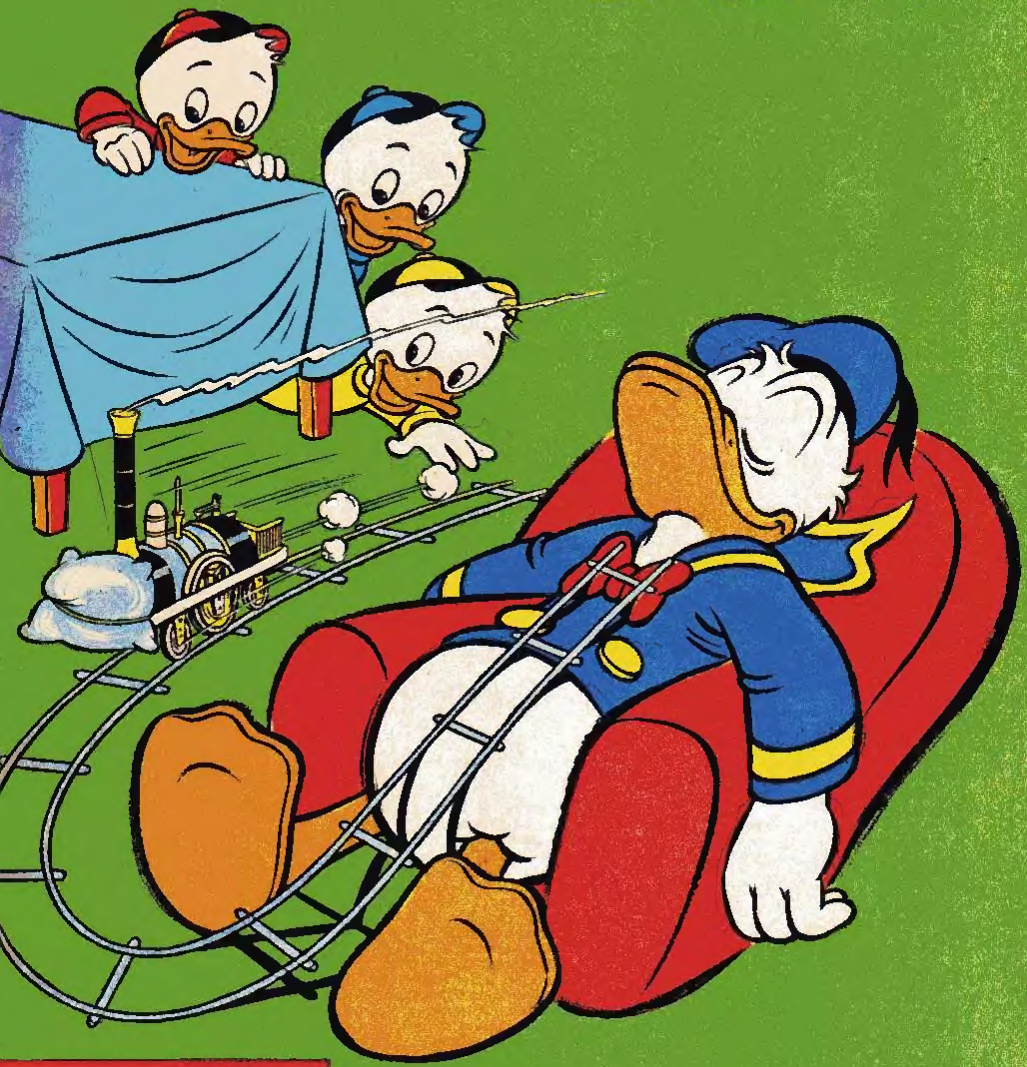

Nr. 41 10 OKT. 1964

Beste vrienden en vriendinnen

„Oom Donald, mogen wij meedoen met de puzzelrit die vanmiddag in het park wordt gehouden?" De neefjes kwamen opgewonden de kamer binnenstormen, zwaaiend met een groot papier. Kwik deed het woord. „Iedereen die een fiets heeft, kan meedoen! Ja krijgt bij de start een papiertje met aanwijzingen en dan moet je zelf de weg zien te vinden en er zijn heel mooie fietsen te winnen!"

„Ik vind het best dat jullie meedoen, jongens!" zei ik.

„Hoera!" riepen de neefjes. „Doet u ook mee, oom Donald?"

„Nee," zei ik, „deze keer niet. Maar ik kom wel kijken, hoor!" En dat gebeurde. 's Middags trokken de neefjes vol goede moed naar het park, maar wie stond daar aan de start? Guus Geluk!

„Ha, jongens!" riep hij ongewekt. „Ik ga proberen met deze oude rammelkast een nieuwe fiets te winnen!" en hij wees op zijn oude fiets.

„Wij doen maar niet meer mee," zeiden de neefjes.

„Kom nou!" protesteerde ik. „Je laat je door Guus Geluk niet op je kop zitten!"

Op dat moment begon het te regenen. Niet zo maar een beetje, nee, het góót! Meteen gingen de eerste deelnemers, waaronder Guus, van start. En toen bleek dat het geluk van Guus hem een beetje in de steek liet, want hij slipte en viel — en zijn oude fiets kreeg zo'n klap dat er geen beweging meer in te krijgen was.

„Nou ja," zei Guus heel kalmpjes, terwijl hij overeind krabbelde. „Nu kan ik tenminste hier in het restaurant gaan zitten, zodat ik niet nat word!"

De neefjes hebben de eerste, tweede en derde prijs gewonnen — zodat ze alledrie een nieuwe fiets kregen. En Guus Geluk? Hij kreeg de troostprijs voor de „deelnemer met de meeste pech": een paraplu!

„Zo zie je dat mijn geluk mij toch niet in de steek heeft gelaten," zei hij. „Jullie komen straks allemaal drijfnat thuis en ik niet."

OOM DONALD

Ons ziekenlijstje

Jannie en Maria Kok zijn 9 jaar en moeten nog een tijdje in het ziekenhuis blijven. Ze sparen foto's van dieren en filmsterren. Hun adres is: Kinderzaal: Diaconessenhuis, Meppel.

Riet Meyer ligt al heel lang in het ziekenhuis. Ze spaart foto's van dieren en speelgoedbeesten. Haar adres is: Centraal ziekenhuis, Alkmaar.

Adri Versluys is 5 jaar en moet nog erg lang liggen. Sturen jullie hem eens een mooie kaart? Zijn adres is: Gemeentezickenhuis, Kinderzaal, Nassaul., Schiedam.

Aletta Kool is 14 jaar en moet nog een hele tijd liggen. Ze spaart speldjes en filmsterren. Haar adres is: Tolnegenweg 8, Stroe (Gld.).

Ineke Oskam is 9 jaar en is al een tijdje ziek. Zij spaart foto's van dieren. Haar adres is: R.K. Ziekenhuis, Dordrecht.

Oom Donalds brievenbus

Jan Willems, Overloon. Vond je het verhaal van vorige week van Tokkie Tor ook zo leuk? Ik hoop het maar! Dag, Jan!

Geert-Jan Bambacht, Haaften. Wat een kleurig schilderij had jij van je brief gemaakt, Geert-Jan! Als je goed je best op schrijven doet, krijg je vast wel een hoger cijfer!

Jannie v. Leeuwen, Tersehuor. Dank je wel voor ja mooie bloemetjes, Jannie! Heb je die in je eigen tuin geplukt? Ik kon je brief best lezen, hoor!

Jan Haoltes, Assen. Ja zult me wel erg dom vinden; Jan, maar ik weet de oplossing van dat raadseltje niet! Schrijf je me die nog eens? Doe de groeten maar aan je broertje en zusje! Dag, Jan!

Schrijven jullie maar zo vaak als je wilt aan: **DONALD DUCK**, Postbus 792, Amsterdam. Vermeld wel duidelijk je naam en adres en zet in de linkerbovenhoek van da enveloppe: **Oom Donalds Brievenbus.**

Opletten allemaal

De winnaars van prijsvraag nummer 34 zijn:

1e prijs: horloge: Rina Buffing, Slatuinenweg 19hs, **A'dam-W.**
2e prijs: bouwdoos: P. Toonen, Wilhelminastr. 4, **Ottersom (L.).**
3e prijs: badmintonspel: M. en A. Sijpier, **Nieuwerkerk (Zld.);** E. Rep, **Oostzaan;** I. Gerritsen, **Utrecht;** King Tah Wu, **R'dam;** T. en T. Killaars, **Reuver-Offenbek;** J. Poel, **Hoogkerk;** R. en K. v. Dijk, **Almkerk;** L. de Wit, **Haren;** Diana Stevens, **Kapellen (Blg.);** C. Bevelander, **Vlissingen. Bal:** R. Heuvelman, **Gooderak;** C. Hoogenbirk, **Hilversum;** Simonne Troosters, **Berchem (Blg.);** Pierre Heisdijk, **Apeldoorn;** H. Hol, **Dieren;** J. Bexkens, **Goirle;** H. Smaal, **K. a. d. Rijn;** R. v. Gerven, **Mheer;** J. de Haan, **Grootegast;** D. v. Hal, **Hauten;** A. Lautenbach, **Nerlikam (Fr.);** G. v. Bodegraven, **Schagerbrug;** Marja Willemsen, **Haastrecht;** P. v. Betuw, **Nijmegen;** A. Alberts, **Wormerveer;** H. Breet, **Leiderdorp;** Ria Kauling, **Haarlem;** H. v. d. Wal, **Dronten;** G. de Graaf, **Den Haag;** Peter de Jong, **Kesteren.**

De oplossing van prijsvraag nr. 39 luidt: **HENGELO—ALKMAAR.**

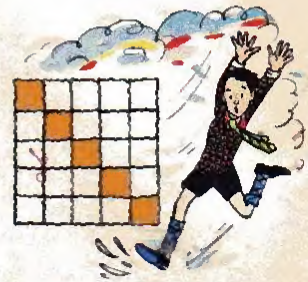

Onze wekelijkse prijsvraag nr. 41

In dit vierkant van 25 hokjes moeten de volgende woorden (elk bestaande uit vijf letters) worden ingevuld.

noord
brief
klont
boven
maand

De woorden staan door elkaar. Je moet ze dus nog in de juiste volgorde van boven naar beneden zetten. Doe je het goed, dan zul je zien dat de letters in de rode hokjes van bovan naar beneden gelezen een woord vormen dat met vuur te maken heeft. Hoe luidt dit woord? Schrijf de oplossing van deze puzzel op een briefkaart en stuur die vóór 15 oktober aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam. Vergeet niet duidelijk je naam en adres op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek „oplossing nr. 41". Veel succes.

Prijzen

Eerste prijs: een horloge; tweede prijs: jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel: 20 vierde prijzen: een bal.

WALT DISNEY

Donald Duck

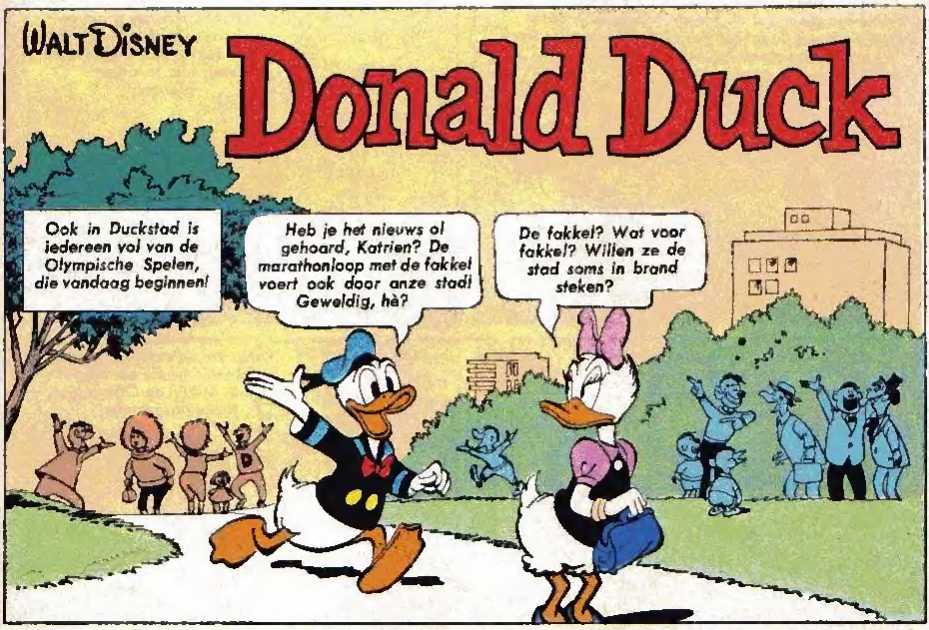

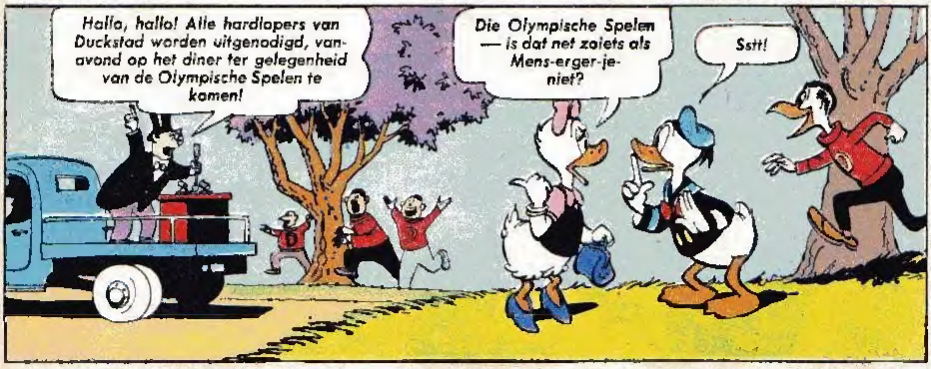

No het diner zal de snelste hardloper worden uitgekozen om de fakkel van Ganzendam naar Duckstad te brengen! Zeg het voort!
Misschien word IK wel uitgekozen!
Wat?
Ik zei dat mij de grote eer misschien wel te beurt valt om de fakkel van Ganzendam naar hier te mogen brengen!
JIJ! . . . Oh, ho, ho, ho! Haehae! Hi hi hi hi!
Hi hi hi! Hiiiii!
Nu zal ik wel MOETEN zorgen dat mij die eer te beurt valt! Ik MOET de Olympische fakkeldrager zijn!
Zeg, hardloper! Als jij uitgekozen wordt, mag je wel voorzichtig zijn met het vuur!
Het tijdstip van het diner is aangebroken. Er zijn vele jonge atleten gekomen . . .
Het is mij een groot genoegen hier zoveel sportieve jonge mannen bijeen te zien vanavond!
Zoals u allen wel weet, aten de oude Griekse sportlieden van de Olympus GEROOSTERDE GRAANKORRELS!
Daarom is het voor de hand liggend dat wij vanavond ook met dat Spartaanse voedsel zullen dineren!
U bedoelt dat we geen reerug en kippeleverties zullen krijgen? We moeten GRAANKORRELS eten?

De Romeinse soldaten aten geroosterde graankorrels als ze op mars moesten!
Het was het krachtvoedsel van de onversaagde helden van Sparta! Het is goed genoeg voor ons!
KNERS
Ik ben ook een grote sterke atleet! Ik kan het best kauwen — denk ik!
KRAK
Ik moet eerst proberen of ik het spul kan KRAKEN!
Neei Het spul kraakt MIJ!
KNARS
KRAK
Voor één keer ben ik blij dat ik honger heb terwijl de anderen eten!
KRONK
KNERS
KRAK
Na het diner . . .
En nu zullen onze jonge sportlieden laten zien wat ze kunnen in de komende hardloopwedstrijd!
De hardloper die het eerst de baan rond is, mag de fakkel voor Duckstad dragen!
Wat doet die miezerige eend hier?

PANG!
Kreun!
Au!
Oef!
Die miezerige eend gaat hier HARDLOPEN!
Au!
Ow!
Kreun!
Onze hardlopers liggen allemaal op de grond te spartelen!
Dat komt van de maagpijn! Ik kan niet meer overeind komen!
Is er dan NIEMAND die in staat is de fakkel naar Duckstad te dragen?
Jawel! Er is toch nog een renner op de baan — als je dat gewaggel tenminste rennen wilt noemen!
Als dus de Olympische fakkel de volgende dag in Ganzendam aankomt, staat de enige hardloper van Duckstad die nog gezond is, Donald Duck, klaar am hem met bekwame spaed verder te dragen!
Haera voor de Olympische Spelen!
Haera voar de grote atleet van Duckstad!
Uit mijn trillende handen werp ik de fakkel naar u! Haud hem haag en draag hem snel!
Dat zal ik — OEPS!

Oei! Neem me niet kwalijk!
Ik ben al weg!
Ik geloof dat ik inderdaad beter weg kon wezen!
BAF!
WAF!
WOEF!
Wat deksels, honden! Hebben jullie geen eerbied voor oude gebruiken?
WAF!
WROEF!
Stel je voor, een Olympische fakkeldrager die over schuttingen moet springen om aan honden te ontkomen!
Of stel je DIT eens eventjes voor!

Brandstichter! Mijn kleren in de brand steken, dat kun je, hè?
Ik hoop dat u mijn schilderij mooi vindt, meneer!
Tja, Fakosso, wat zal ik zeggen? Het mist een zeker vuur!
KRETS
Maar nu! Het is een meesterwerk, Fakosso! Wat een zwier! Wat een vuur! Wat een evenwichtige ruimtelijke vorm!
Ik betaal tienduizend gulden voor dit prachtige werk, Fakosso! Ik wil dit hebben!
Ze - ze zijn helemaal niet kwaad op mij!
Hé! Kijk een beetje uit waar je dat idiote ding houdt!
WEES VOORZICHTIG MET VUUR

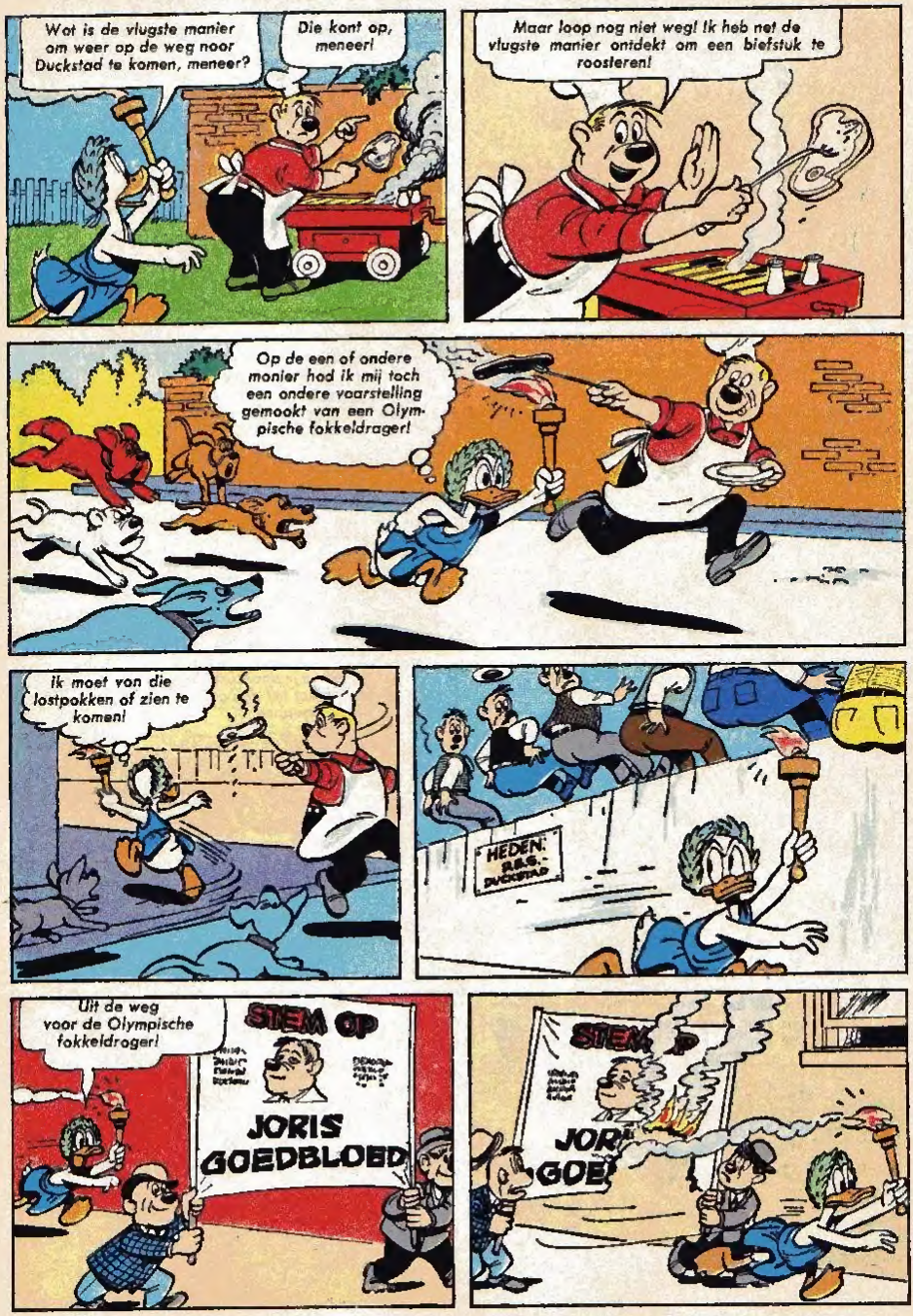
Wot is de vlugste manier om weer op de weg noor Duckstad te komen, meneer?
Die kont op, meneer!
Maar loop nog niet weg! Ik heb net de vlugste manier ontdekt om een biefstuk te roosteren!
Op de een of ondere monier hod ik mij toch een ondere voorstelling gemookt van een Olympische fokkeldrager!
Ik moet von die lostpokken of zien te komen!
HEDEN: R.B.S. DUCKSTAD
Uit de weg voor de Olympische fokkeldrager!
STEM OP
JORIS GOEDBLOED
STEM
JORI
GOE

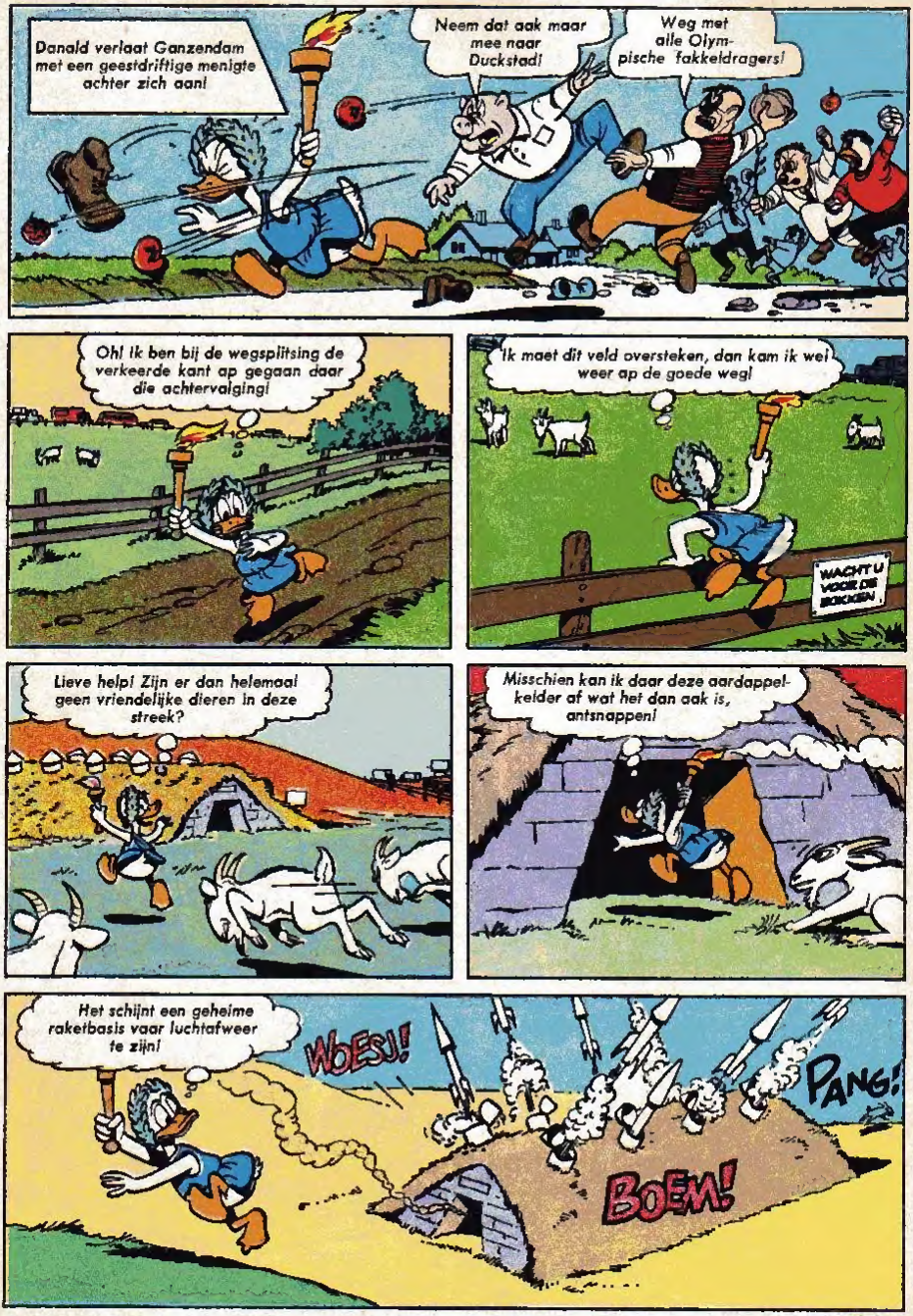
Donald verlaat Ganzendam met een geestdriftige menigte achter zich aan!
Neem dat aak maar mee naar Duckstad!
Weg met alle Olympische fakkeldragers!
Oh! Ik ben bij de wegsplitsing de verkeerde kant op gegaan daar die achtervolging!
Ik moet dit veld oversteken, dan kom ik wel weer op de goede weg!
WACHT U VOOR DE BOKKEN
Lieve help! Zijn er dan helemaal geen vriendelijke dieren in deze streek?
Misschien kan ik daar deze aardappelkelder af wat het dan ook is, ontsnappen!
Het schijnt een geheime raketbasis voor luchtafweer te zijn!
WOESJ!
PANG!
BOEM!

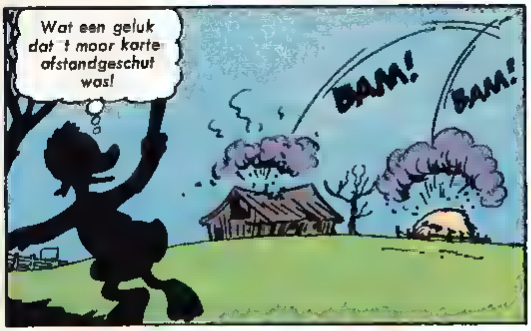
Wat een geluk dat 't maar karton afstandgeschut was!
BAM!
BAM!

Hé! Sta niet zo te suffen! Kijk alsjeblieft uit wat je doet!

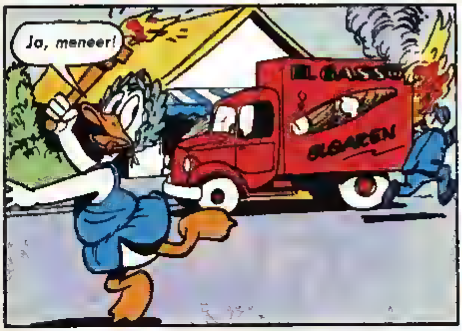
Ja, meneer!
EL GASSO
GLOEIEN

Intussen in Duckstad!
Kunt u de Olympische fakkeldrager al aan zien komen, edelachtbare?
Nee, maar ik kan wel zien waar hij langs is gekomen, door het brandende spoor dat hij achterlaat!

Maar het ergste komt nog!
Lieve help! Ik kom precies in die wervelwind terecht!

En natuurlijk dwarrelt er allerlei brandbaar spul in rond! Dat wordt een ramp!

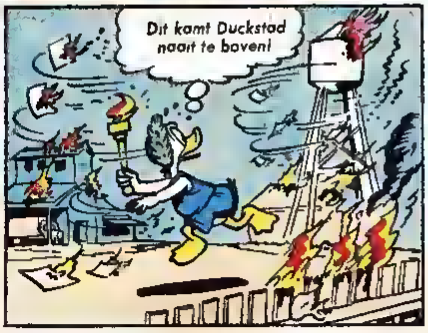
Dit komt Duckstad nooit te boven!

Daar gaat de azijnfabriek!
Laat de brandweer uitrukken! Brand! Brand!
Dat kan niet! De brandweerkazerne staat ook in brand!

Ik kan daar de rook niet meer zien waar ik laap!
Het lijkt wel of ik in het een of andere gebauw zit!
Een gebouw met een automatische brandblus-installatie!
Dus . .
De fakkel is in Duckburg aangekamen!
Oh, wat een ellende! De fakkel is UIT!
Onze fraaie stad zal deze schande naait te boven kamen!
Ik heb het je gezegd! Ik heb je gezegd dat die fakkel de hele streek in brand zou zetten!
De hele omgeving staat in brand! En die hele vuurzee is te danken aan het een of andere rare SPELLETJE!
En wat zijn die Olympische Spelen nau helemaal? Het lijkt veel op Mens-erger-je-niet!

dijes en datjes van Donald Duck

Huisschaap

Mevrouw Cook in Engeland is dol op schapen en ze heeft dan ook het schaap Tammie als huisdier uitgekozen. Tammie mag de hele dag vrij door het huis rond lopen en, het moet gezegd worden, het dier gedraagt zich keurig.
Het eet zijn dagelijkse hapjes netjes van een bord en krijgt zijn dagelijkse koekje uit de hand van mevrouw Cook. Eén ding is echter vervelend. Tammie is dol op sigaretten, niet om ze op te roken, maar om ze op te eten.

Logies op de maan

De eigenaar van een botel in New York heeft bekendgemaakt dat hij zo gauw dit mogelijk is, ook een hotel op de maan zal laten bouwen. Maanreizigers kunnen daar dan na de vermoeiende reis lekker een paar

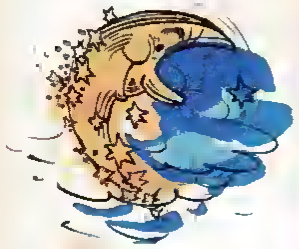

dagen uitrusten. Men verwacht in 1971 met de bouw te kunnen beginnen, „maar," zo zegt de Newyorkse hotelman, „het is binnenkort al mogelijk om voor een bepaalde datum kamers te reserveren".

HEB JE DIE AL?

Sinds de auto zich met een geweldige vaart een weg naar de top heeft gebaand, is het paard gebeel en al uit de vervoermiddelen-„hit"-parade verdwenen.
Toch moeten wij niet vergeten dat het paard als trek-, last- en rijdier eeuwen-en-eeuwenlang de mensen onschatbare diensten heeft bewezen. Voor onze voorvaderen immers was het vervoer zonder paard eenvoudig niet denkbaar. In de grote steden is het paard nu een bezienswaardigheid geworden en op het platteland is het dier, sinds de komst van de tractor, ook haast overbodig. Blijft dus de ruitersport over.
Gelukkig zijn er talloze postzegels die ons aan het bestaan van het paard herinneren. Je ziet hier een zegel uit een Poolse serie van tien stuks met dravende, galopperende, springende en met elkaar stoeiende paarden en veulentjes erop, uitgegeven op 30 december 1963.

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

PERZIK-ZON

Voor een portie perzikzon heb je nodig: een kleine halve perzik uit een blikje, wat vanillevla (bij de melkboer in halve flesjes te koop) en wat chocoladehagelslag of -strooisel. Op een schoteltje leg je de perzik met de binnenkant naar beneden. Je omringt de perzik met een paar flinke eetlepels vla en op deze vla strooi je, daarbij bedenkend dat bij dit toetje de perzik de zon voorstelt, op gelijke afstanden door middel van de hagelslag of het strooisel de zonnestralen.

PIPO en het ROOM IJSE RIJK

Het is niet alleen ijzig koud in het poolland waar Pipo en zijn gezin terecht gekomen zijn, er heersen ook rare toestanden. In de baai is een warmwaterfontein, die telkens een stukje van het rijk van prins Broesnof doet afsmelten. Pipo doet een poging het fonteingat dicht te gooien met rotsblokken, maar Snuf en Snuitje maken zijn ezeltje aan het schrikken, waardoor alles mis gaat. Als Pipo later met de prins zit te praten, komt een lakei een nieuwe wandaad van de pareldieven melden.

Geschreven
door
WIM MEULDIJK

16. SNELLER DAN DE NOORDEWIND

HET is nooit leuk als een vorst moet vernemen dat zijn schatkamer tot op de bodem is leeggeroofd. Je kunt het dus Prins Broesnof niet kwalijk nemen dat hij zit te schokken van het huilen. Pipo klopt hem op zijn schouder en vraagt om een snelle slede. „Ze kunnen nog niet ver weg zijn, die lastpostmeneertjes!" zegt hij. „Ik haal ze in en ik schud ze uit, reken maar!"
De prins snuit luid zijn snuit en wil een bevel geven aan de lakei om de snelste hertenslede uit de koninklijke stallen te laten halen, maar Mammaloe komt binnen en zorgt voor enig oponthoud. Ze ziet er opgewonden uit. „Nounounou!" roept ze, „wat ik nu toch gezien heb! Meneer de koning, jouw volk bestaat wel uit een stelletje viespoezen, hoor! Pipo, weet je hoe hier de huisvrouwen de grote was doen? Ze maken het goed kletsnat, dan laten ze het bevriezen en dan slaan ze het vuil met een hamertje eruit, de ijs-pegels vliegen om hun oren! Bah! Pipo, daar moet je onmiddellijk iets aan gaan doen, die fontein geeft van dat lekkere warme water en..."
„Hoho, Mammaloe," roept Pipo, „alles op zijn tijd, ik moet nu aan een grote achtervolging beginnen, want Snuf en Snuitje zijn ontsnapt met de huishoud-schatten van meneer het gekroonde hoofd! Hij zit zeer in de put! Tot straks!"
Pipo glijdt snel de troonzaal uit achter een lakei aan en Mammaloe haalt verbaasd haar schouders op, ze vindt het probleem van de vuile was véél dringender!
In de stallen van het paleis zoekt Pipo de lichtste slede en het snelste hert uit. Het is een mooi span, maar hij heeft geen tijd om het te bewonderen, want de tijd dringt. Snuf en Snuitje moeten ingehaald worden nog voor ze de grote ijsvlakte bij het vasteland bereikt hebben, want daar kunnen ze zich overal verstoppen. „Papa Pipo, mag ik mee?" roept Petra als Pipo het paleis uitzwenkt. „Ik ben dol op sleetje rijden!"
Pipo houdt even in, zodat Petra op de slede kan klimmen, het kan een leerzaam uitstapje worden!
Sapperdeflap, wat suist zo'n slee lekker over de keiharde sneeuw! Je moet wel je kraag hoog opzetten en ja muts vasthouden, want je oren bevriezen waar ja zelf bijstaat, maar voor de rest is het een heerlijke manier om vooruit te komen. Snel en sierlijk springt het hert over de vlakte, zijn hoefjes raken nauwelijks de grond, zelfs de noordewind kan hem niet bijhouden!
Petra zit hard te zingen van plezier, maar Pipo tuurt over de witte velden of hij in de verte nog niet een stip ziet die de vorm heeft van de twee pareldieven!
Na een uur ziet hij ze al! Geen wonder, zo'n auto komt op die gladde grond niet zo snel vooruit als een hertenslede! Bovendien ligt de achterbak van de wagen vol met parels, die het tweetal uit de schatkamer van Prins Broesnof gestolen

Illustratie van JAN WESSELING

heeft, en met zo'n kostbare lading kun je niet lukraak doorjakkeren.
„Harder, papa!" juicht Petra en Pipo laat het zweepje knallen boven het bert, dat er nog een schepja opgoont. Steeds duidelijker zien ze de omtrekken van de boevenauto voor zich. Hun komst blijft natuurlijk niet onopgemerkt. Snuitje zit aan het stuur, maar Snuf kijkt telkens om. „N-nooit kan je eens l-lekker rustig parels stelen!" moppert hij „Altijd zijn ar waer lieden die de pr-pret komen bederven! Dat zo'n clown ons nu niet eens kl-klein buitenkansje gunt!"
„Praat geen onzin," snauwt Snuitje „We hebben voor minstens een half miljoen guldens buit bij ons! Pipo wil een wit voetje halen bij die prins!" Snuf zegt dat de slede hun al aardig begint in te halen. „Er loopt een hert v-voor!" zegt hij. „Het is een fr-fraai schouwspel, maar ik wou dat ze op de maan zaten! Hij heeft ons al bijna ingehaald. Snuitje, kleine muis! Wat wou je doen?"
Snuitje knijpt verbeten zijn lippen op elkaar! Het is geen tijd voor praatjes, handelen is de hoofdzaak! Daar komt de slede met Pipo en Petra al naast hun auto rijden.
„Geef je over, lastpakken!" roept Pipo. „Mijn hert zet jullie enders de voet dwars en mijn waterpistool is geladen met zwarte inkt, denk daarom!"
Snuitje geeft geen antwoord. Plotseling trapt hij hard op de rem van de auto. De wagen begint te slippen en zwiept gevaarlijk in het rond. Slechts door een snelle zijsprong kan het hert zichzelf en de slede redden. „Dat la gemeen!" roept Petra. „Ja moet lief zijn voor dieren, meneer Snuitje! Ik zal het tegen de dierenbescherming zeggen!" Maar Snuitja trekt zich niets aan van die bedreiging. Als de slede weer dichterbij komt, haalt hij hetzelfde kunstje nog eens uit! Gevaarlijk dicht suist de ronddraaiende auto langs de slede.
„Snu-Snuitje, hou nou op!" roept Snuf, die zich stevig vast moet houden om er niet uit geslingerd te worden. „Ik word zo duizelig van dat gezwiep! Ik ben een p-pareldief en geen draaltolletje, boor!"
Maar Snuitje is een handige chauffeur en Pipo krijgt geen kans zo dicht bij de auto te komen, dat hij zou kunnen overspringen. Maar de ijsvlakte begint hier ongelijk te worden en als ze een helling afdalen, waagt Pipo nogmaals 'n kans.
„Stoppen!" roept hij. „Halt! Geef de parels terug!" Weer is zijn slede vlakbij en weer trapt Snuitje in volle vaart op de rem om de auto een slip-zwiep te laten maken. Dit keer gaat het mis, de auto blijft in de rondte tollen, Snuitja krijgt de macht over het stuur niet terug. Pipo trekt aan de teugels, ze brengen de slede tot stilstand en kijken verbaasd naar de draaiende auto!
„Hellup!" gillen de boeven nu allebei, maar met gillen bereik je niets! Ze naderen gevaarlijk een ijsrots, dat kan een harde klap worden. Maar... plotseling ploft de auto tegen iets aan dat zachtjes meegeeft. De wagen staat stil, Snuitja hengt duizelig over het stuur. Snuf wrijft in zijn benden, hij hoort niet hoe Pipo en Petra een waarschuwing schreeuwen.
„Dat is goed afgelopen!" zegt Snuf. „We zijn in een stroobaaltje terecht gekomen, Snuitje! Dat komt n-nou van jouw rare kunstjes!" Snuitje opent één oog. Het dringt tot hem door dat er hier op die barre ijsvlakte onmogelijk strobalen of zandzakken kunnen liggen. Hij opent ook zijn andere oog en wil uit de auto klimmen om het voorwerp te gaan bekijken, dat hun botsing zo fijn opving. Het is niet meer nodig, want... het komt al naar hun toe! Op vier witte poten, grommend en schuddend. „M-Moeder!" roept Snuf, „help! De b-beer is los!" Zo is het precies. Snuf en Snuitje zijn met hun auto tegen een slapende ijsbeer aangereden en dat dier komt nu woedend op de parasidiaven af.
„Papa Pipo," zegt Petra, „moeten we dat dier niet waarschuwen? Ze smaken vast niet lekker!"

Volgende week:

HET LOON VAN EEN CLOWN!

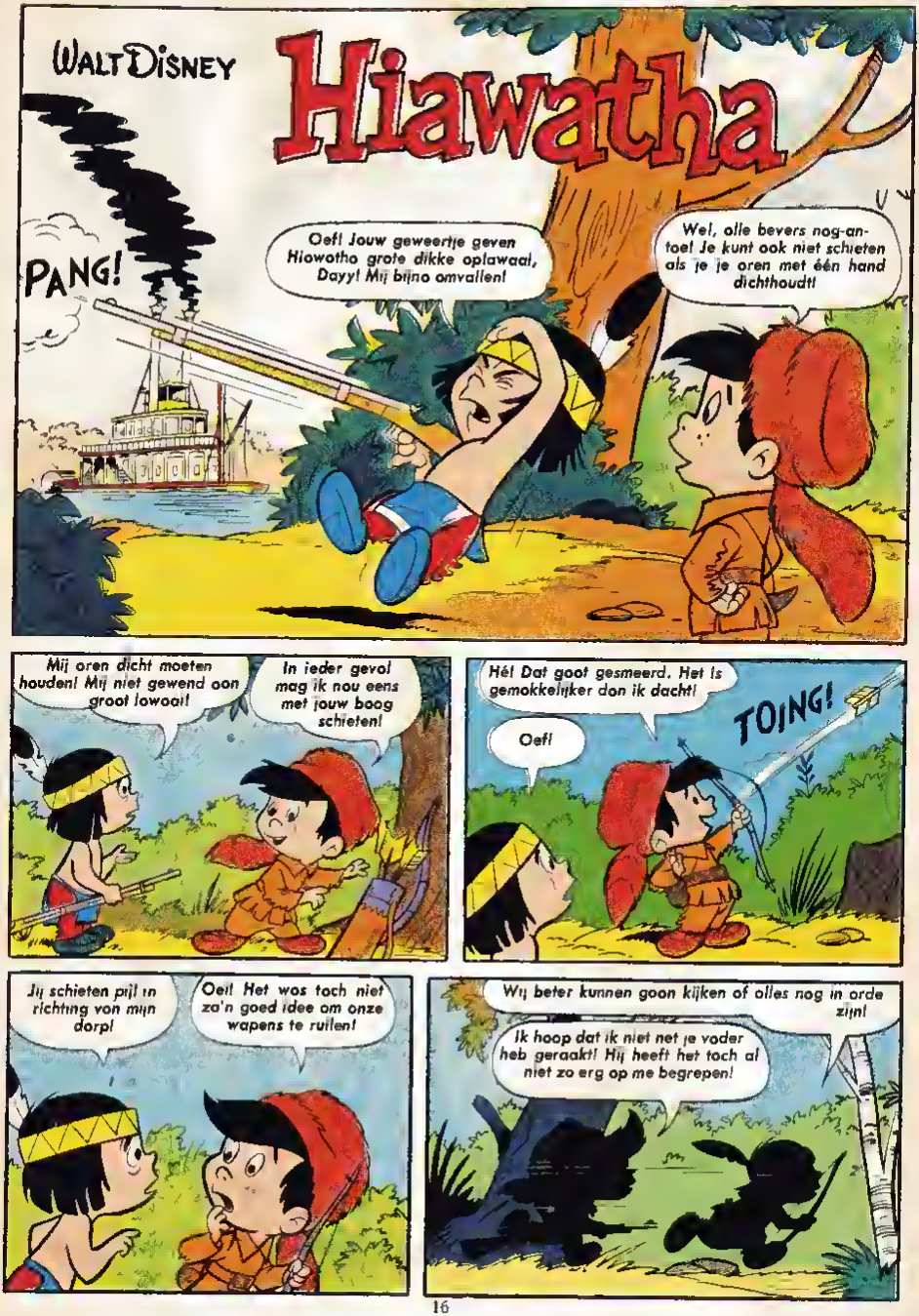
WALT DISNEY
Hiawatha
PANG!
Oef! Jouw geweertje geven Hiowotho grote dikke oplawaai, Dayy! Mij bijna omvallen!
Wel, olle bevers nog-an-toe! Je kunt ook niet schieten als je je oren met één hand dichthoudt!
Mij oren dicht moeten houden! Mij niet gewend aan groot lawaai!
In ieder geval mag ik nou eens met jouw boog schieten!
Hé! Dat goot gesmeerd. Het is gemakkelijker dan ik dacht!
Oef!
TOING!
Jij schieten pijl in richting von mijn dorp!
Oei! Het wos toch niet za'n goed idee om onze wapens te ruilen!
Wij beter kunnen goon kijken of alles nog in orde zijn!
Ik hoop dat ik niet net je vader heb geraakt! Hij heeft het toch al niet zo erg op me begrepen!

Oef! Dit machtig groot voorteken zijn voor krijgers . . .
Vader zijn boel opgewonden over iets!
Plotselinge geheimzinnige verschijning von pijl in vogelklauw boven op totem zijn voorteken dat wij moeten op oorlogspad!
En pijl wijzen naar bleekgezicht dorp! Wij moeten vechten tegen bleekgezichten!
Nee, nee . . . vader . . .
Die pijl zijn helemaal geen voorteken. Mijn vriendje, Davy, schoten pijl door klauw van adelaar!
Klikspaan!
Hij hebben PIJL geschoten met DONDERSTOK? Mij lachen, Hiowatha! Mij zijn wijze Indiaan en mij zien voorteken als het zo duidelijk zijn als snavel op gezicht van arend!
M-maar vader . . .
Stil, zoon! Mijn woord zijn wet . . . en jij beter gereed kunnen maken om wet te gehoorzamen!
Oef! Ja, vader!

Eh . . . Wat is er aan de hand, Hiawatha?
Sttt! Mij krijgen geheime KRIJGS-ORDERS!
Psst . . . Bzz . . . Zzt . . . Sst . . . Bzzt . . .
Hé! Wat heeft dat te betekenen?
Mij spijten beste vriend.. Mij alleen maar order opvolgen!
Daar! Mij hebben gluiperige bleekgezicht spion gevangen, vader!
Oef! Jij stappen hem nu in mijn wigwam!
Alle bevers!
Sst! Jij geen zorgen maken, Davy! Mij weten hoe mij met vijandige Indianen om moet springen!
Ik hoop het!
Het niet zo moeilijk zijn om oorlog in war te sturen!
Ahum! Gaan jij maar cake bakken, Zilverslang! Hiawatha zullen oorlogsverf wel op krijgers schilderen!
Hi, hi! Mij verven krijgers machtig gek! Zij dan om elkaar lachen en niet meer in stemming zijn om te vechten!
Jij boel veel stout zijn, Hiawatha . . Jij hebben SCHILDERLES nodig die jij zullen voelen!
Oh-oh!

En zo . . .
Mij komen alleen even langs om te zeggen jij moeten niet bang zijn . . . Hiawatha's hoofd zijn vol plannen om oorlog tegen te houden ook al zijn zijn gezicht vol oorlogsverf!
Je mag wel opschieten!
Hiawatha gaan krijgsdans bederven door steentjes onder voeten van krijgers te rollen!
Maar . . .
(Slik!) Zij niet stilstoon omdat zij tenen stoten zij alleen maar wilder gaan dansen . . .
YA!
HOE!
HO!
Wij sloan bleekgezichten tot moes!
Psst! Hiawatha . . . Je kunt er beter mee op houden! Je zorgt er alleen maar voor dat ze steeds oorlogszuchtiger worden!
Poeh! Kunnen jij het soms beter doen?
Nou, ik zou zeggen, dat, als ze door een voorteken zijn begonnen, ze ook weer door een voorteken ophouden!
Wat jij daarmee bedoelen?
Ik bedoel dat je in een boom moet klimmen en weer op hen moet schieten, maar je zult wel goed moeten mikken!
En dus . . .
Mij moeten nu echt heel goed mikken! Mij mogen niet missen!

Joehoe! En OEF, zeggen mij ook!
ZING!
PLUNK!
Vader . . . vader! U stoppen met muziek! U kijken naar nieuwe voorteken!
Wot?
Oef! Boven oorlogspijl zitten vredespijpl
Jij blij zijn, Davy . . .
Weet je het zeker?
Er zijn geen oorlog meer!
Jij zijn nu zo vrij als vogeltje!
Hè! Ik kreeg het o! 'n beetje benouwd!
TOK!
Het mij mochtig spijten, kleine bleekgezicht!
KLETS!
Oef!
T-tot ziens, Hiowatha. . . Ik ga er vandoor! Ik heb mijn portie wel gehad!
Hi, hii! Arme Dovy! Het soms nogal pijnlijk zijn als stom vrede verklaren!

WALT DISNEY
Knabbel en Babbel
Oei! Daar komt meneer Vos aan, en wat kijkt hij hongerig uit zijn ogen!
(Slik!) Dat betekent gevaar! We moeten maken dat we wegkomen, Knabbel!
AHHHHH! (SLURP!) YUMM!
YUMMMM!
Hè?
Hé! Hij holt ons voorbij!
Maar als hij niet op ons jaagt, op wie dan?
Ik weet het niet! Laten we kijken wat hij van plan is!
Ha, ha!
Oh! Kijk daar!
Hij zit achter Sjakie Appelflap aan!
BOE!
HELP!

Hihihi! Het lukt me iedere keer weer!
PLOP!
Buidelratten zijn het gemakkelijkst om te vangen! Je hoeft ze alleen maar een beetje schrik aan te jagen en dan vallen ze ondersteboven en krijgen een appelflouwte! Dan pak je ze en je stopt ze in de zak! Hihi!
Nou ga ik me een lekkere buidelrat-hachee maken! Hmmm!
Lieve help!
Slik!
Wat moeten we doen? We kunnen Sjakie Appelflap niet in de hachee laten stoppen!
Nee! Kom mee! We moeten hem proberen te redden!
KLETS!
In de aanval! De redding is nabij!
Stil! Niet zo hard! Wij hoeven niet in de hachee van meneer Vos terecht te komen!
FAL DE RA LA!
(Slik!) Daar zijn ze!
Nou nog wat brandhout en ik ben klaar om te gaan koken!
Dit is onze kans! Kom mee!
?
Stttt!

Je bent vrij, Sjokie Appelflop!
Huh?
TJOEP!
Wiiieeeh!
HÊ!
Wat is er?
?
PLOP!
Hij is von me geschrokken af zo! Hij viel terug in de zak en heeft weer een oppelflouwtje!
Don moeten we hem drogen! Geef me een hond!
Hoerol Het is gelukt!
Jo! We kunnen hen nu wel neerleggen
Hè, Sjokie Appelflop! Word moor weer wakker!
Is het veilig?
Ja, moor als je steeds von die oppelflouwtjes krijgt, word je stroks weer gepakt!
TIK!
TIK!
Ik kon er niets aan doen! Altijd als ik bang word, krijg ik een oppelflouwtje! Het is een gewoontje!
Je moet het toch proberen of te leren, want anders kom je nog eens in grote moeilijkheden!
Hé! Iemand heeft mijn eten gestolen!
Oh-oh!
Wat is dat?
Oei!
Dat is meneer Vos! Hij heeft ontdekt dat jij weg bent!
MENEERVOS!!
SLIK!

Hé! Geen appeltlauwtes alsjeblieft!
Oh, nee!
PLOP!
Ha! De dief is deze kant opgegaan, ik zal zijn sporen volgen!
Maar als ik niet flauwval, wat moeten we dan doen?
Nou, meneer Vas vindt ons vast en zeker, dus . . .
We zullen hem eens wat laten zien!
Hoe dan?
We kunnen de rollen omdraaien en HEM laten schrikken!
Ja, gemakkelijk! Per slot zijn wij met z'n vieren!
Met z'n VIEREN?
Ja! Wij drieen en die halle boomstam!
Kom! We moeten opschieten!
?
De sporen leiden rechtstreeks naar deze bosjes! Hier krijg ik die . .
HELP! EEN MONSTER!
BOE!
GRRR!
BOE!

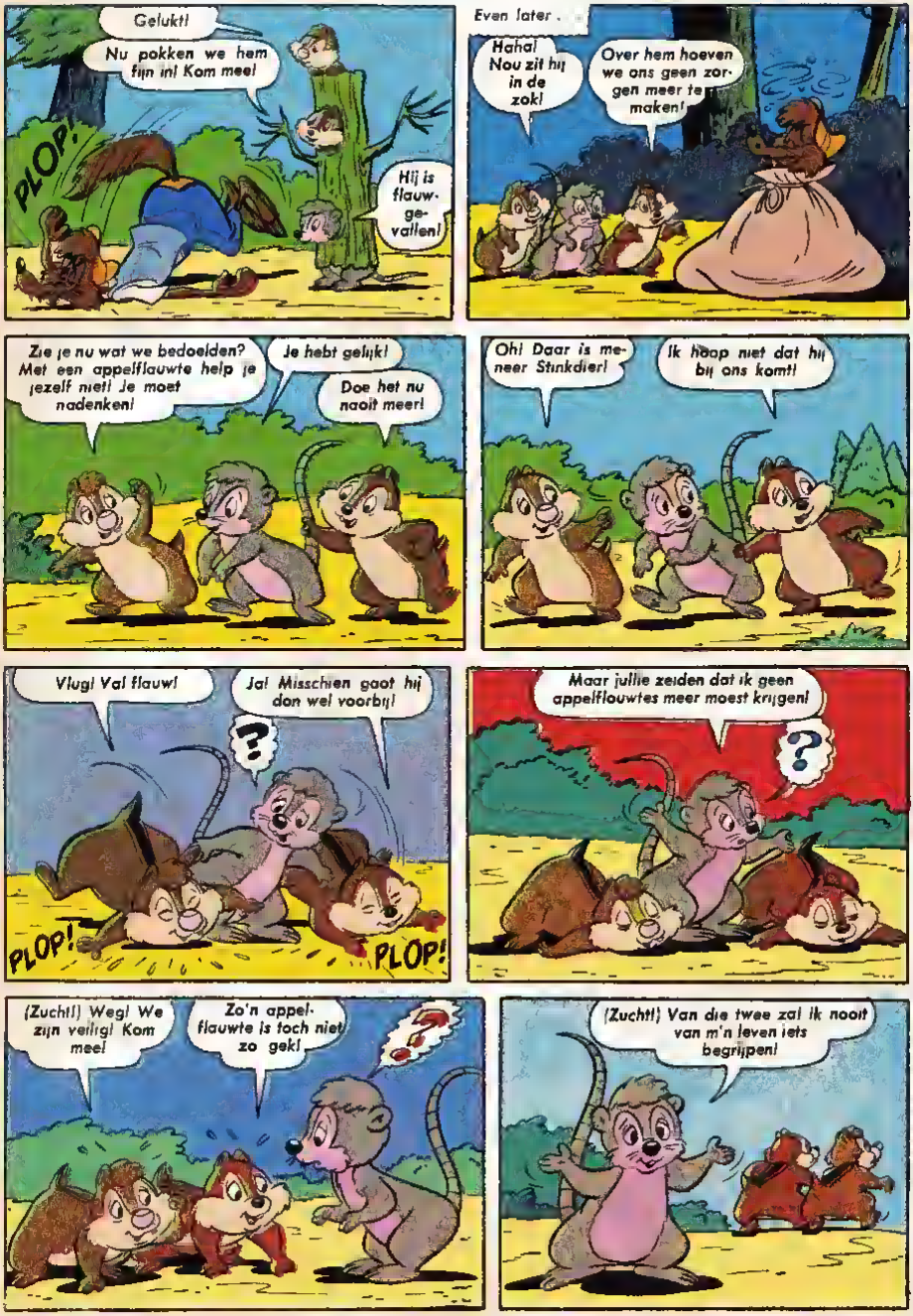
Gelukt!
Nu pokken we hem fijn in! Kom mee!
PLOP!
Hij is flauw-gevallen!
Even later . . .
Haha! Nou zit hij in de zak!
Over hem hoeven we ons geen zorgen meer te maken!
Zie je nu wat we bedoelden? Met een appelflauwte help je jezelf niet! Je moet nadenken!
Je hebt gelijk!
Doe het nu nooit meer!
Oh! Daar is meneer Stinkdier!
Ik hoop niet dat hij bij ons komt!
Vlug! Val flauw!
Ja! Misschien gaat hij dan wel voorbij!
?
PLOP!
PLOP!
Maar jullie zeiden dat ik geen appelflauwtes meer moest krijgen!
?
(Zucht!) Weg! We zijn veilig! Kom mee!
Zo'n appelflauwte is toch niet zo gek!
?
(Zucht!) Van die twee zal ik nooit van m'n leven iets begrijpen!

de vijf op avontuur

door ENID BLYTON

GEORGINA ging haar twee neven en haar nicht van het station halen. Natuurlijk was Timmy er ook bij en hij kwispelde tevreden met zijn staart. Hij wist heel goed dat ze Juul, Dick en Anneke van de trein gingen halen en dat vond hij fijn. Het was veel leuker als de „vijf" bij elkaar waren.

„Daar komt de trein, Timmie!" riep George. Niemand noemde haar Georgina, want ze luisterde eenvoudig niet naar die naam. Ze zag eruit als een jongen met haar kortgeknipte haren, haar korte broek en haar sportshirt. Ze had zomersproeten en haar armen en benen waren zo bruin als van een zigeuner.

In de verte klonk het geraas van een trein en om de bocht verscheen een klein wit stoomwolkje. Timmie jankte. Hij hield niet van treinen, maar toch was hij blij dat deze er nu weldra zou zijn.

De trein minderde snelheid toen hij station Kirrin naderde. Lang voordat hij het kleine perron bereikt had, kwamen drie hoofden uit een van de raampjes tevoorschijn en drie handen wuifden opgewonden. George wuifde terug en haar gezicht was één brede glimlach.

Nauwelijks was de trein tot stilstand gekomen, of het portier zwaaide open. Een grote jongen sprong uit de coupé en hielp een meisje uitstappen. Toen volgde nog een jongen die niet zo groot was als de eerste. Hij droeg een tas. Hij sleepte nog een tas uit de trein en toen holden George en Timmie naar hen toe.

„Juul! Dick! Anneke! Wat is jullie trein laat! Ik dacht dat jullie niet meer kwamen."

„Juul! Dick! Anneke! Wat is jullie! Af, Timmie, eet me niet op!"

„Woef," zei Timmie vrolijk, danste om hen heen en liep iedereen in de weg.

„Hebben jullie geen koffers?" vroeg George, „alleen maar die drie tassen?"

„We komen niet voor lang, helaas," zei Dick, „maar voor veertien dagen! Hoewel — het is natuurlijk beter dan helemaal niet!"

„Dan hadden jullie maar niet zes weken naar Frankrijk moeten gaan," zei George een beetje jaloers. „Jullie zijn natuurlijk helemaal verfranst."

Dick lachte, begon gebaren te maken en in het Frans te ratelen. George verstond er geen woord van: ze was niet arg sterk in Frans.

„Hou op," zei ze en ze gaf hem een por. „Je bent nog even idioot als altijd. O, wat ben ik blij dat jullie gekomen zijn. Het is zo saai in Kirrin als jullie er niet zijn."

Een witkiel kwam naar hen toe met een kruiwagen. Dick begon weer te geharen en ratelde in vloeiend Frans tegen de verbaasde man. Maar de witkiel kende Dick.

„Loop door," zei hij, „een oude man voor de gek te houden, hè, met je koeterwaals. Moet ik die bagage voor jullie naar Kirrin brengen?"

„Ja graag," zei Anneke „Hou op, Dick. Even is het wel leuk, maar je moet niet aan de gang blijven."
„O, laat hem maar," zei George „Meesterlijk dat jullie weer hier zijn Moeder verheugt zich er ook op Jullie weer te zien"
„Tante misschien wel, maar oom Henk beslist niet," zei Juul terwijl ze over het kleine perron naar de uitgang liepen Timmie sprong vrolijk blaffend om ben heen.

Illustratie:
TED MATHIJSEN

„Vader is in een heel goed humeur," zei George
Georges vader was een groot geleerde, wereldberoemd Maar thuis was hij een moeilijk mens, hij was ongeduldig en opvliegend en verschrikkelijk vergeetachtig
„Is oom Henk al die tijd dat we bij jou logeren, thuis?" vroeg Anneke Ze was een beetje bang voor haar kort-aangehonden oom.
„Nee," zei George „Moeder en vader gaan een reis door Spanje maken, we hebben dus het rijk alleen"
„Jofel!" zei Dick, „dan kunnen we de hele dag in zwempak lopen als we dat willen"
„En Timmie mag binnen eten en hij hoeft niet bang te zijn dat hij naar hulten wordt gestuurd als hij een beetje drukte maakt," zei George „Er is van de week nog geen maaltijd voorbij gegaan of hij werd naar hulten gestuurd en dat enkel en alleen omdat hij naar vliegen hapte. Vader ontploft hijna als Timmie onverwachts zijn kaken op elkaar klapt"
„Foei!" zei Anneke Ze klopte Timmie op zijn rug. „Je mag zo vaak als je wilt naar vliegen happen, Timmie, als jij hij ons hent!"
„Woef!" zei de hond
Een poosje later zaten ze om de tafel in huize Kirrin en tante Fanny zorgde dat ze allemaal thee kregen met cake. Ze was blij dat ze haar neven en nichten weer hij zich had
„Nu heeft George het tenminste weer naar haar zin," zei ze en keek glimlachend naar het hongerige viertal „De laatste paar weken liep ze rond met een gezicht als een oorwurm Nog wat cake, Dick?"
„Je, graag," zei Dick en bedienda zich „Niemand kan zulke lekkere cake maken als u, tante Fanny. Waar is oom Henk?"
„In zijn studeerkamer," zei tante „Hij weet dat het theetijd is en hij zal de hel wel gehoord hebben, maar natuurlijk is hij zo verdiept in zijn werk dat hij zich geen tijd gunt om te komen."
„Daar komt hij," zei Juul, die de bekende driftige voetstappen van zijn oom in de gang hoorde De deur werd opengeworpen. Daar stond oom Henk, een krant in de hand Hij keek hoos en voor de kinderen had hij helemaal geen aandacht
„Fanny!" riep hij uit, „moet je eens kijken wat ze nu weer in de krant gezet hebben en ik had nog zo gezegd dat ze er niet over mochten schrijven! Wat een stommeriken! Wat een idioten — ik - -"
„Henk! Wat is er gebeurd?" zei zijn vrouw „Hier, kijk eens — de kinderen zijn aangekomen!"
Maar oom Henk zag de kinderen eenvoudig niet Hij bleef maar met een boos gezicht naar de krant kijken
„Nu zullen we overstroomd worden door verslaggevers, die me willen spreken en die willen weten hoe het zit met mijn nieuwe theorieën," riep hij uit. „Kijk maar wat er staat „De eminente geleerda verricht zijn experimenten thuis en daar werkt hij zijn ideeën uit Huize Kirrin is dus het centrum van zijn wetenschappelijke studie Hier liggen zijn aantekeningen, waaraan nu die van zijn reis naar Amerika zijn toegevoegd en hier — in huize Kirrin — bevinden zich zijn verbazingwekkende schema's" En dan volgt er nog een helehoel onzin Ik verzeker je, Fanny, we zullen ons geen raad weten van die journalisten."
„O, dat valt wel mee, schat," zei zijn vrouw „Trouwens — wa gaan binnenkort naar Spanje Ga zitten, dan zal ik je thee inschenken. Zeg, Henk, heb je helemaal geen woord van welkom voor Juul, Dick en Anneke?"
Oom Henk gromde iets en ging zitten. „Ik wist niet dat ze zouden komen," zei hij en nam een plak cake
„Dat had je me weleens mogen vertellen, Fanny!"
„Ik heb bet je gisteren drie keer verteld en vandaag twee keer," zei zijn vrouw
Anneke kneep haar oom even in zijn arm Ze zat naast hem „U hent nog net als vroeger oom Henk!" zei ze „U vergeet altijd en altijd weer dat we zouden komen! Zullen we maar weer weggaan?"
Haar oom keek op haar neer en glimlachte Zijn boosheid duurde nooit erg lang Hij grijnsde naar Juul en Dick „Zo, daar zijn jullie dan weer!" zei hij „Zullen jullie het fort verdedigen terwijl je tante en ik weg zijn?"
„Natuurlijk!" zelden ze alle drie tegelijk.
„We zullen iedereen op een afstand houden!" zei Juul
„Met behulp ven Timmie natuurlijk We zullen een hordje aan het hek zetten" „Wacht u voor de hond!"
„Wilt u een plakje cake, vader?" vroeg George „Wenneer gaan moeder en u naar Spanje?"
„Morgen," zei haar moeder onmiddellijk „Kijk nu niet zo boos, Henk, je weet dat dat al weken afgesproken is. Je heht hard vakantie nodig en als we morgen niet gaan, vallen al onze plannen in duigen."
„Dat had je weleens eerder mogen zeggen dat we morgen op reis moeten," zei haar man verontwaardigd. „Ik hedoel — ik heb nog een heleboel aantekeningen ult te werken en op te hergen "

„Henk, ik heb je wel duizend keer gezegd dat we morgen vertrekken," zei zijn vrouw, die zich niet van de wijs liet brengen.
„Ik heb ook vakantie nodig — en de kinderen kunnen zich hier best redden met Timmie. Ze vinden het heerlijk om het rijk alleen te hebben. Juul is zestien en hij is tegen alle problemen opgewassen."
Timmie hapte naar een vlieg en oom Henk schrok. „Als die hond dat nog eens doet..." begon hij, maar zijn vrouw viel hem in de rede. „Zie je wel dat je óp bent van de zenuwen, Henk. Het zal je goed doen om er eens helemaal uit te zijn. Er kan beslist niets gebeuren en dus blijft het afgesproken dat we morgen vertrekken!"
Het viel niet mee om oom Henk de volgende dag weg te krijgen. Hij had zich opgesloten in zijn studeerkamer, waar hij tot op het laatste moment bezig was met z'n kostbare aantekeningen. De taxi stopte voor het hek en toeterde. Tante Fanny, die allang klaar was, ging naar boven en klopte op de deur van de studeerkamer. „Henk! Doe open! Je moet nu heus komen, anders missen we het vliegtuig!"
„Nog heel even!" riep haar man terug en tante Fanny keek de vier kinderen wanhopig aan.
„Dat is de vierde keer dat hij roept," zei George. De taxi begon weer te toeteren. Timmie blafte zo hard als hij kon. De deur van de studeerkamer werd opengeworpen en oom Henk verscheen op de gang met een gezicht als een donderwolk. „Kan het hier nooit eens een beetje rustig zijn als ik belangrijk werk te doen heb?" begon hij. Maar zijn vrouw greep hem bij zijn mouw en trok hem de gang in. Ze duwde zijn hoed in zijn ene hand en ze zou hem zijn wandelstok in zijn andere gegeven hebben als hij daarin niet al een zware aktentas had. „Je doet geen belangrijk werk, je gaat met vakantie," zei ze. „O, Henk, verander je dan nooit? Wat heb je daar voor een tas in je hand? Je bent toch niet van plan werk mee te nemen?"
De taxi toeterde weer en Timmie blafte vlak achter oom Henk. Van schrik sprong hij bijna een meter hoog en juist op dat moment rinkelde de telefoon. „Een verslaggever die u wil spreken, vader," zei George. „Maak maar gauw dat u weg komt!" Of dit nu werkelijk de oorzaak was dat oom Henk besloot te gaan, wist niemand — maar twee seconden later zat hij in de taxi, z'n aktentas nog steeds stevig tegen zich aan geklemd. Onmiddellijk begon hij de chauffeur te vertellen wat hij dacht van mensen die steeds maar op de claxon drukten.
„Dag kinderen," zei tante Fanny dankbaar, „geen kattekwaad uithalen. Daar gaan we dan eindelijk!" — De taxi verdween om een bocht van de weg. „Arme moeder," zei George. „Zo gaat het nu altijd als ze met vakantie willen gaan. Één ding staat als een paal boven water — ik zal nooit met een geleerde trouwen."
Allemaal slaakten ze een zucht van verlichting vanwege het feit dat oom Henk vertrokken was. „Nu ja, met iemand die zo'n stel bersens heeft, moet je wel een

beetje geduld hebben," zei Juul. „Als de natuurkundeleraar van onze school zijn naam noemt, begint hij bijna te fluisteren van eerbied. Het vervelende is, dat hij verwacht dat ik een genie zal zijn omdat ik een oom heb die een genie is."
„Ja," knikte Dick, „het valt niet mee om achter te blijven als je familieleden bebt met meer dan normale hersens. Maar wij zijn tenminste een paar weken lang eigen baas — afgezien van Joan. Die Joan; ik wed dat ze heerlijke dingen voor ons zal koken."
„Laten we maar eens kijken of ze al iets voor ons klaargemaakt heeft," zei George. „Ik heb honger." „Ik ook," zei Dick. Ze liepen de gang door naar de keuken en riepen Joan.
„Nee, jullie hoeven helemaal niet te vertellen wat je komt doen," zei Joan glimlachend. Ze was het keukenmeisje van tante Fanny en ze kon het altijd erg goed vinden met de kinderen. „En één ding kan ik jullie meteen wel vertellen: de deur van de provisiekamer is op slot."
„O, Joan — wat gemeen," zei Dick en voelde aan de deur. Die was inderdaad op slot. „Gemeen of niet, het is de enige oplossing als jullie alle vier in de buurt zijn en dan spreek ik nog niet eens over die grote hongerige hond," zei Joan, druk bezig met het kneden van deeg. „De deur van de provisiekamer blijft op slot. Misschien zal ik hem af en toe eens openmaken om jullie een paar lekkere hapjes te geven, maar als hij opengemaakt wordt, dan doe ik het en niet jullie."
De vier sienterden teleurgesteld de keuken uit en Timmie volgde hen op de voet. „Laten we maar gaan zwemmen," zei Dick. „Als ik zes keer per dag wil zwemmen, mag ik wel opschieten en een begin maken." „Ik zal wat pruimen meenemen," zei Anneke. „En de ijscoman zal ook wel langs het strand komen. We zullen heus niet van honger omkomen."
Weldra lagen ze in hun badpakken aan het strand. Ze groeven gaten in het zand om gemakkelijk te kunnen zitten. Timmie volgde hun voorbeeld en begon ook te graven.
„Ik begrijp niet waarom Timmie zich zo inspant met graven," zei George, „want vroeg of laat kruipt hij toch altijd weer bij mij in mijn kuil. Nietwaar, Timmie?" Ze nestelden zich allemaal in hun zachte warme kuiltjes. „We eten eerst de pruimen en dan gaan we zwemmen," zei Dick. „Gooi er eens een, Anneke!"
Twee mensen liepen langzaam langs het strand. Dick keek naar hen door halfgesloten oogleden. Een jongen en een man, maar wat zag die jongen er haveloos uit! Hij droeg een vuile versleten broek en een vulle trui. Geen schoenen. De man zag er niet veel beter uit. Hij sleepte met zijn ene voet. Hij had een vuil snorretje en een paar kleine, gemene oogjes die voortdurend langs het strand dwaalden. Ze liepen samen langs de vloedlijn en zochten kennelijk naar iets dat aangespoeld was en wat ze zouden kunnen gebruiken. De jongen droeg al een oude kist, een natte schoen en een paar planken. „Wat een stel!" zei Dick tegen Julian. „Ik hoop dat ze niet bij ons komen zitten."
De twee liepen een eind langs het strand en toen weer terug. Tot grote schrik van de kinderen kwamen ze toen regelrecht naar de plaats waar zij lagen en gingen vlak bij hen zitten. Timmie gromde.

Wat voeren die twee daar aan het strand uit? Is het toeval dat ze zo vlak bij de kinderen zijn gaan zitten of heeft Timmie een goede reden om zo onrustig te worden? Volgende week horen jullie meer!

TOM POES en de H-H-HANDSCHOENEN

IS DAT ALLES, HEER WAARD?
DAN KRIJGT U THANS WEER UW KEUKENUITRUSTING TERUG..
DAAR!
AU!
AU!
AU!
DAAR!
DAAR!
EN IK ZOU THANS GAARNE MIJN GELD TERUG HEBBEN.
NOOIT!
WEG OF IK SCHIET!
PANG!
PLING!
OHO!
THANS ZAL IK EENS WAT KRACHTIGER OPTREDEN.

OEH!
AU!
BENS!
FLANG!
O,O! ALS HEER OLLIE MAAR GEEN ONGELUK BEGAAT!
HELP!
GELUKKIG! HIJ IS HEELHUIDS UIT HEER OLLIES HANDSCHOENEN GEKOMEN!
HUP HANDSCHOENEN! HUP HANDSCHOENEN!
STOP, HEER OLLIE! NU IS HET WELLETJES.
DAT VIND IK OOK...
MAAR DE HANDSCHOENEN WILLEN NIET STOPPEN!
DOE ZE DAN UIT!!

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen) ƒ 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. ©1964 Walt Disney Productions.